AG1 - BI-SPOL-4

Základní pojmy teorie grafů. Grafové algoritmy: procházení grafu do šířky a do hloubky, určení souvislých komponent, topologické uspořádání, vzdálenosti v grafech, konstrukce minimální kostry a nejkratších cest v ohodnoceném grafu.

Obsah

1	Zák	dadní pojmy	
	1.1	Graf	
	1.2	Doplněk	
	1.3	Isomorfismus	
	1.4		
	1.5	Podgraf	
2	Typ	oy grafů	
	2.1	Uplný graf K_n	
	2.2	Úplný k -partitní graf	
	2.3	Cestat P_m	
	2.4	Kružnice C_n	
	2.5	Hvězda S_n	
3	Procházení grafu		
	3.1	Vzdálenost	
	3.2	DFS	
		BFS	
4	Sou	ıvislost	
	4.1	Souvislý graf	
	4.2	Souvislá komponenta	
5	Topologické uspořádání grafu		
	5.1	Definice	
	5.2	TopSort	
6	Oho	odnocený graf	
	6.1	Minimální kostra	
	6.2	Hledaní nejkratšíí cestv	

1 Základní pojmy

1.1 Graf

Neorientovaný graf je uspořádaná dvojice (V, E), kde

- V je neprázdná konečná množina vrcholů,
- E je množina hran.

Množina všech možných hran: $\binom{V}{2}$.

Platí tedy $E \subseteq \binom{V}{2} \subseteq 2^V$, kde 2^V je množina všech podmnožin množiny V.

Nechť G je graf. Pak:

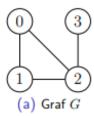
- V(G) značí jeho množinu vrcholů a |V(G)| velikost této množiny
- E(G) značí jeho množinu hran a |E(G)| velikost této množiny

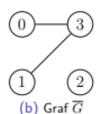
Dále, nechť $e = \{u, v\}$ je hrana grafu G. Pak:

- u a v jsou koncové vrcholy
- \bullet oba koncové body jsou si na grafu G navzájem sousedy
- oba koncové body jsou **incidentní** s hranou e

1.2 Doplněk

Doplěk \overline{G} grafu G = (V, E) je graf $(V, \binom{V}{2} \setminus E)$.

1.3 Isomorfismus

Grafy G a H jsou **isomorfní**, právě tehdy, když existuje zobrazení $f:V(G)\to V(H)$, kde f je bijekce a pro každou dvojici vrcholů u a v z V(G) platí, $\{u,v\}\in E(G)$ právě tehdy, když $\{f(u),f(v)\}\in E(H)$.

Automorfismus grafu G je isomorfismus, grafu G se sebou samým. (ukazuje symetrie grafu)

1.4 Vrcholv

Stupeň vrcholu v v grafu G je počet hran, které vrchol v obsahují a značíme jej $deg_G(v)$.

Otevřené okolí vrcholu v v grafu G je množina všech sousedů vrcholu v a značíme jej $N_G(v)$.

Uzavřené okolí vrcholu v v grafu G je $N_G(v) \cup \{v\}$ a značíme jej $N_G[v]$.

Regulární graf, je graf, ve kterém mají všechny vrcholy stejný stupeň.

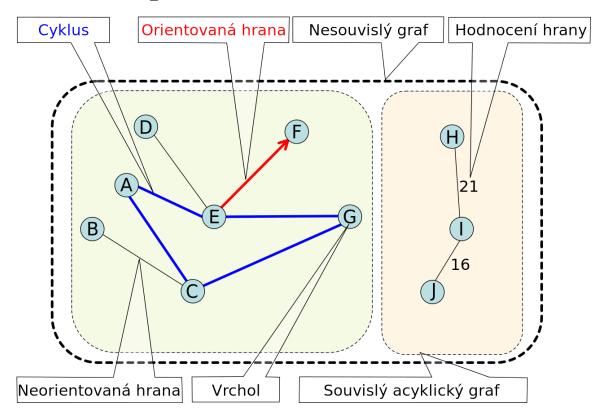
Princip sudosti $\sum_{v \in V} deg_G(v) = 2|E|$

1.5 Podgraf

Graf H je **podgrafem** grafu G, když $V(H)\subseteq V(G)$ a $E(H)\subseteq E(G)$; tuto skutečnost značíme $H\subseteq G$.

2

Graf H je indukovaným podgrafem grafu G, když $V(H)\subseteq V(G)$ a $E(H)=E(G)\cap \binom{V(H)}{2};$ tuto skutečnost značíme $H\leq G.$

Typy grafů $\mathbf{2}$

Uplný graf K_n

Graf, kde jsou všechny vrcholy spojeny hranou se všemi ostatními vrcholy.

Úplný graf na n vrcholech K_n je graf $(V, \binom{V}{2})$, kde |V| = n.

Úplný k-partitní graf

Graf, rozdělený na k skupin, kde je každý vrchol spojen hranou se všemi vrcholy ze všech ostatních skupin, ale není spojen s žádným vrcholem ze své vlastní skupiny.

Nechť $\forall i\{1,...k\} : n_i \geq 1$.

Úplný k-partitní graf $K_{n1,n2,...,nk}$ je graf $(\bigcup_{i=1}^k V_i, E)$,

 $\begin{array}{l} \mathbf{kde} \ \forall i,j\{1,...,k\}, i \neq j: V_i \cap V_j =, |V_i| = n_i \\ \mathbf{a} \ E = \{\{x,y\} | \exists i,j \in \{1,...,k\}, i \neq j: xV_i, yV_j\}, \end{array}$

neboli $E = {\binom{\bigcup_{i=1}^k V_i}{2}} \setminus {\bigcup_{i=1}^k \binom{V_i}{2}}.$

2.3 Cestat P_m

Graf, který má m hran, m+1 vrcholů a tvoří cestu.

Nechť m > 0.

Cesta délky m (s m hranami) P_m je graf

 $({0,...,m}, {\{i,i+1\}|i \in \{0,...,m-1\}}).$

2.4 Kružnice C_n

Graf, který ma n vrcholů i hran a na všechny vrcholy navazují právě dvě hrany.

Nechť $n \geq 3$.

Kružnice délky $n C_m$ je graf

 $\{\{1,...,n\},\{\{i,i+1\}|i\in\{1,...,n-1\}\}\cup\{\{1,n\}\}\}$.

2.5 Hvězda S_n

Uplný bipartitní graf, kde je v první partitě právě jeden vrchol a ve druhé alespoň jeden vrchol.

Nechť $n \geq 1$.

Hvězda s n paprsky S_n je graf $K_{1,n}$.

Procházení grafu 3

Vzdálenost 3.1

Vzdálenost d(u,v) dvou vrcholů u a v v (orientovaném) grafu G je délka nejkratší (orientované) cesty v G z vrcholu u do vrcholu v. Pokud z u do v žádná cesta neexistuje, definujeme $d(u,v) = \inf$.

3.2 \mathbf{DFS}

Prohledávání do hloubky

3.3 BFS

Prohledávání do šířky

Souvislost 4

4.1 Souvislý graf

Graf G je **souvislý**, pokud pro každé dva vrcholy u, v v grafu G existuje u-v-cesta.

```
Algoritmus DFS_graf (graf G, vrchol v):
(1) pro každý vrchol u V (G):
(2)
        stav(u) := nenalezený
(3) DFS(v)
DFS (vrchol v):
(4) Když stav(v) není nenalezený
        return
(6) stav(v) := otevřený
(7) Pro každého souseda u vrcholu v:
        DFS(u)
(9) stav(v) := uzavřený
Algoritmus BFS(G, s):
(1) pro každý vrchol v V (G):
(2)
        stav(v) := nenalezený
(3)
        D(v) := P(v) := undef
(4) stav(s) := otevřený
(5) D(s) := 0
(6) Q := fronta obsahující s
(7) Dokud je fronta Q neprázdná:
        Odeber začátek fronty Q, označ ho v
(8)
(9)
        Pro všechny sousedy w vrcholu v:
(10)
            Pokud stav(w) = nenalezený:
(11)
            stav(w) := otevřený
            D(w) := D(v) + 1
(12)
            P(w) := v
(13)
(14)
            přidej w do fronty Q
(15)
        stav(v) := uzavřený
```

4.2 Souvislá komponenta

Indukovaný podgraf H grafu G je souvislou komponentou, pokud je souvislý a neexistuje žádný souvislý podgraf F, $F \neq H$, grafu G takový, že $H \subseteq F$. (Souvislá komponenta je tedy v inkluzi maximální souvislý podgraf grafu G).

5 Topologické uspořádání grafu

5.1 Definice

Topologické uspořádání orientovaného acyklického grafu G = (V, E) je takové pořadí vrcholů $v_1, v_2, ..., v_n$ grafu G, že pro každou hranu $(v_i, v_j) \in E$ platí i < j.

5.2 TopSort

6 Ohodnocený graf

6.1 Minimální kostra

Nechť G=(V,E) je souvislý neorientovaný graf a $w:E\to R$ váhová funkce, která přiřazuje hranám čísla – jejich váhy. Váhovou funkci můžeme přirozeně rozšířit na podgrafy: Váha w(H) podgrafu $H\subseteq G$ je součet vah jeho hran. Kostra je minimální, pokud má mezi všemi kostrami nejmenší váhu.

```
Algoritmus TopSort(orientovaný G)

 Q je prázdná fronta

(2) \delta[] = pole vstupních stupňů vrcholů G,
         na počátku vynulované
(3) Pro každou hranu (u,v) \in E(G):
        \delta[v] + +
(4)
(5) Vlož do Q všechny vrcholy z s \delta[z]=0
(6) Dokud fronta Q není prázdná:
        Odeber prvek z ze začátku fronty Q
(7)
(8)
        Vypiš z
(9)
       Pro každou hranu (z, w) vedoucí ze z:
            \delta[w] - -
(10)
            Pokud \delta[w] = 0, zařaď w do Q
(11)
(12) Pokud nebyly zpracovány všechny vrcholy,
        graf G obsahuje orientovaný cyklus
(13)
```

```
Algoritmus MinKostraKruskal (G=(V,E),w:E\to\mathbb{R} \text{ prost\'a}) (1) Usporʿadej hrany podle vah: w(e_1)<\ldots< w(e_m) (2) T:=(V,\emptyset) (3) Pro i=1,\ldots,m opakuj: (4) označ u,v krajní vrcholy hrany e_i (5) Pokud u a v leží v různých komponentách lesa T: (6) T:=T+e_i (7) Vrať T
```

6.2 Hledaní nejkratšíí cesty

Dijkstrův: předpokládá nezáporné ohodnocení hran

Bellmanův-Fordův: předpokládá neexistenci záporných cyklů v grafu

```
Algoritmus Dijkstra(G, v_0)
(1) Pro všechny vrcholy v:
      stav(v) := nenalezený
(2)
       h(v) := +\infty
(3)
(4) stav(v_0) := otevřený
(5) h(v_0) := 0
(6) Dokud existují nějaké otevřené vrcholy:
       Vyber otevřený vrchol v, jehož h(v) je nejmenší.
(7)
      Pro všechny následníky w vrcholu v:
(8)
           Pokud h(w) > h(v) + \ell((v, w)):
(9)
               h(w) := h(v) + \ell((v, w))
(10)
(11)
               stav(w) := otevřený
(12)
               P(w) := v
(13)
      stav(v) := uzavřený
(14)Vrať pole vzdáleností h a pole předchůdců P
```

```
Algorithus Bellman-Ford(G, v_0)
(1) Pro všechny vrcholy v:
      stav(v) := nenalezený; h(v) := +\infty
(2)
(3) stav(v_0) := otevřený; h(v_0) := 0
(4) Vlož v_0 do fronty
(5) Dokud je fronta neprázdná:
      Vyjmi první vrchol z fronty a označ ho v
(6)
(7)
      Pro všechny následníky w vrcholu v:
(8)
           Pokud h(w) > h(v) + \ell((v, w)):
(9)
               h(w) := h(v) + \ell((v, w))
               Pokud stav(w) \neq otevřený
(10)
                   Přidej w do fronty
(11)
               stav(w) := otevřený
(12)
               P(w) := v
(13)
      stav(v) := uzavřený
(14)
(15) Vrať pole vzdáleností h a pole předchůdců P
```